

**Обраћање предсједавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ др Дениса Бећировића поводом обиљежавања 18. годишњице геноцида над грађанима Сребренице
Сребреница, 11. јули 2013.**

"Поштоване породице жртава геноцида,
грађани Сребренице,
уважене екселенције,
цијењена браћо и сестре!

Данас Босна и Херцеговина, али и цијела планета, одају пошту жртвама јединог геноцида у Европи након Другог свјетског рата. Данас смо овдје да кажемо да би шутња о геноциду у Сребреници значила да смо поклекли и занијемили, да нас је надвладала морална и људска равнодушност и трагизам. Наша је трајна обавеза да нађемо снаге и мудрости да говоримо и ширимо истину о геноциду у Сребреници. То морамо чинити и због мртвих и због живих. Тако шаљемо поруку да не пристајемо на резигнацију и предају и да Мајке Сребренице, које се већ осамнаест година неуморно боре за истину и правду, нису саме.

Поштоване породице,
Не постоје ријечи које могу описати вашу патњу, бол и страдање. На овом пролазном свијету нико вам не може вратити ваше најмилије. Једино што можемо је да се на овом светом мјесту још једанпут обавеземо да ћемо учинити све што је у нашој моћи да убијени и нестали буду пронађени и достојно укупани, а одговорни злочинци праведно кажњени.

Даме и господо,
Сребреница је мјесто гдје се мора изрећи стрепња за исходе друштвених процеса у Босни и Херцеговини. Питања која ћу данас поставити нису краткорочне и дневно-политичке природе, јер ни изазови с којима се суочавамо нису такви. Крајње је вријеме, осамнаест година послје геноцида, да одговорно и храбро поставимо нека важна питања: Како је могуће да се пред очима цијеле Европе и свијета још увијек понижавају жртве геноцида у Сребреници? Зашто је дозвољено да се занемарују и негирају пресуде

Међународног суда правде као врховног правног органа Уједињених нација? Зашто и до када ће представници међународне заједнице толерирати и дозвољавати негирање геноцида у Сребреници? Која то идеологија и који зли умови могу оправдати свирепо убијање хиљада грађана међу којима и 44 дјечака чије земне остатке данас испраћамо? Ово су важна цивилизацијска, морална, историјска и политичка питања, а за нас је то и питање биолошког опстанка. Жртве геноцида у Сребреници, добронамјерни људи у Босни и Херцеговини и ван ње очекују јасне одговоре на ова питања.

У трагичној су заблуди велике свјетске силе ако занемаре одговоре на ова и слична питања само зато што она долазе из једне површином и бројем становника мале земље. Порука која се шаље из, географски гледано, мале Босне и Херцеговине није ни мала ни локална. Напротив, то је велика и глобална порука за будућност човјечанства. Она ће се пажљиво читати и тумачити на свим мердијанама и паралелама и на свим континентима. Зато та порука мора бити праведна, хуманистичка и снажна.

Уважени пријатељи Босне и Херцеговине из иностранства, Уједињене нације и међународна заједница су признале своје фаталне грешке према жртвама геноцида у Сребреници. У извјештају који је усвојила Генерална скупштина УН-а јасно је наведено да је међународна заједница пропустила прилику да испуни своју обавезу и заштити становништво Сребренице од систематског, организираног и масовног убијања у срцу Европе. Конгрес Сједињених Америчких Држава осудио је геноцид и етничко чишћење. Европски парламент прогласио је 11. јули Даном сјећања на геноцид у Сребреници, а бројни парламенти широм свијета осудили су овај геноцид. Овакви потези охрабрују, буде наду да се може доћи до истине правде и представљају оличење истинских цивилизацијских вриједности. Ипак, резолуције, декларације и ријечи нису довољне. Босни и Херцеговини треба конкретна помоћ како бисмо ублажили разорне посљедице политике геноцида и масовних ратних злочина.

Утврђивање пуне истине и одговорности не само за геноцид у Сребреници, него и злочине на другим стратиштима, у најбољем је интересу свих грађана и народа Босне и Херцеговине. Прошлост не можемо избрисати, али морамо учинити све да исправимо огромне неправде према жртвама и њиховим

породицама. Сјећање на геноцид у Сребреници морамо уградити у наше заједничко памћење и темеље проширења Европске уније на подручје западног Балкана. Обавезни смо подржати и охрабрити сваки позитиван помак и повратак позитивне енергије у овај дио наше државе. Јер, успијемо ли у Сребреници, успјет ћемо у цијелој Босни и Херцеговини.

Даме и господо јавни званичници у Босни и Херцеговини,
Морамо схватити и поштивати вријеме у којем живимо. Ово није вријеме рушења и подјела, ово је вријеме грађења и интеграција. Ово није вријеме за партикуларизме и властољубивост, ово је вријеме за савезништва и промишљене колективне напоре. Сарадња свих прогресивних снага у борби за истину о Сребреници и очување државе Босне и Херцеговине мора бити наш неприкосновени и прворазредни интерес, испред и изнад свих страначких, групних и индивидуалних интереса. Само хисторијски освијештени и окупљени око стратешких тема за будућност наше домовине, свјесни моралних и духовних вриједности наше државе, можемо изградити друштво слободе и равноправности за све грађане и народе Босне и Херцеговине.

Даме и господо,
Без обзира на све патње и страдања, вјерујем у сигурну будућност државе Босне и Херцеговине. Будућност имамо ако будемо учили нашу дјецу да буду паметнија и јача, да воле своје и поштују другачије. Морамо стварати демократско и цивилизирано друштво у којем ће се људи мјерити по људским врлинама. Изградња таквог друштва је обавеза и морално-хисторијски дуг и нас у Босни и Херцеговини и представника међународне заједнице. (крај)